

AJOBLANCO LIBERTARIO 1977

CATALÀ

31.03—
06.05.2017

París va ser el 68 i Barcelona el 77, un any d'extraordinària agitació social, cultural i política després de 39 anys de franquisme.

Les noves generacions volien trencar amb els postulats jeràrquics i autoritaris dels seus germans grans i optar per una transformació real de la vida quotidiana. Una part important dels lectors d'*Ajoblanco* va impulsar el moviment llibertari i va desplegar una àmplia xarxa social formada per un gran nombre de col·lectius, ateneus i alternatives viables: l'autogestió en els mitjans de producció, les energies toves, l'urbanisme humanista, l'educació llibertària, l'amnistia total, el sexe lliure, el feminisme, l'alliberament homosexual, la lluita a favor de l'avortament, la supressió del servei militar, els municipis lliures, els ateneus llibertaris i la democràcia directa.

Barcelona va ser la capital d'aquest ampli moviment emancipador que va provocar una participació massiva. El míting de la CNT celebrat el 2 de juliol a Montjuïc va ser el més gran de la Transició. Tres setmanes després, es van celebrar les Jornades Llibertàries Internacionals, que van reunir mig milió de persones. I el setembre, la vaga de benzineres va paraitzar la ciutat.

Quaranta anys més tard, en un context de crisi de l'ordre polític que va sorgir de la Transició, els creadors d'*Ajoblanco* revisen la implicació de la revista en els moviments socials de l'època, la vigència dels quals es manté més viva que mai.

SALA

CULTURES

El moviment llibertari: Per als més joves, ser revolucionari era carregar amb la responsabilitat d'inventar el futur i parir-lo mitjançant la relació amb els altres. La pràctica era el que havia de convèncer. No n'hi havia prou de somiar una societat sense classes, sense barreres i sense tabús.

Teatre: El teatre independent va desbordar el text i els espais tancats de representació.

Música: Les lletres de les cançons es van transformar en himnes i van suposar pautes de comportament social, mentre la poesia ocupava les parets de bars i facultats.

Festa popular: La reivindicació de la festa popular mediterrània, grotesca i pagana, va ser una de les constants del primer *Ajoblanco*.

MINIPIMER

Minipimer va ser una de les seccions més populars de la revista. Hi tenia cabuda qualsevol comentari breu o petita crònica sobre l'actualitat. En ocasions el seu to era grotesc i despietat; en d'altres, qualsevol consigna es transformava amb humor en un cant a la llibertat.

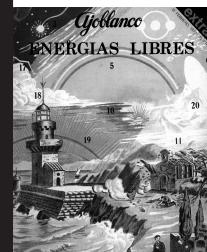
EDUCACIÓ

Es clamava contra l'educació mitjançant dossiers, debats, estudis, cròniques i propostes contra l'ensinistrament i la submissió als valors de la competitivitat i del dirigisme. El col·lectiu d'educació va reivindicar el llegat de Francesc Ferrer i Guàrdia.

ECOLOGIA I NATURISME

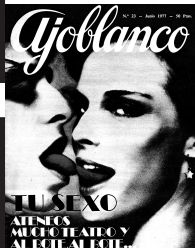
L'ecologia i el naturisme van ser dues eines fonamentals en el desenvolupament del pensament llibertari dels setanta. *Ajoblanco*

va publicar especials sobre salut i naturisme, alternatives al malbaratament, agricultura biològica, energies lliures, urbanisme humanista i decreixement. També va fundar i va finançar la primera revista sobre ecologia: *Alfalfa*.

SEXUALITAT I ANTIPSIQUIATRIA

La falta d'informació, els anys de repressió i la moral ultraconservadora havien causat una total desinformació. El sexe era tabú. Mitjançant una càlida correspondència va néixer el col·lectiu de sexe lliure i els especials sobre sexualitat. El col·lectiu d'antipsiquiatria va desenvolupar una tasca en molts casos complementària i va lluitar per acabar amb els electroxocs.

FEMINISME

Ajoblanco sempre va promoure el feminisme radical i com combatre la fal·locràcia i minar les bases de la societat patriarcal. Les feministes d'*Ajoblanco* apostaven per un món de dones on no tinguessin cabuda les relacions de dominació i de poder, tant econòmic com sexual, que imposen els homes.

POLÍTIQUES

El moviment llibertari: L'anarquia exigia una educació integral, subvertir els rols socials preestablerts i afirmar la vida enfront de la supervivència cosificada.

Eleccions: El juny de 1977 es van celebrar les primeres eleccions i, al final del mateix any, els partits polítics i les centrals sindicals que en depenien van signar els Pactes de la Moncloa. La CNT va defensar l'abstenció activa en les eleccions i es va oposar als acords.

Eurorepressió:

Els que governaven i controlaven els fils del poder van engegar tots els mitjans que tenien al seu abast per ofegar la revolució llibertària. L'eurorepressió va eliminar ràdios lliures, col·lectius i ateneus en tots els països de l'Europa Occidental.

Presos socials: L'amnistia del 1976 marginava la immensa majoria de la població reclusa. La revista es va implicar en la lluita dels presos comuns i va participar en moltes de les manifestacions a favor de l'amnistia total.

Ocupacions: Els *squatters* britànics van avalar el moviment okupa dels seixanta-

ta i setanta a tot Europa i van fer seva la proclama que les cases s'han d'habitar.

COMUNES

Les noves generacions necessitaven fugir de les famílies autoritàries i de la moral conservadora. Hi havia un anhel de transformar les vides amb creativitat i cooperació. Es tractava d'aprendre a viure en comú, conrear horts ecològics, practicar la llibertat sexual i conviure entre gèneres sense masclisme.

VIATGES

Milers de persones van compartir la filosofia de viatge de la revista: un moment privilegiat per portar les regnes de la pròpia vida i partir per descobrir-se un mateix i els altres. Per buscar experiències, trobades, aventura, vida. Just tot el contrari del "viatge amb tot resolt" que oferien les agències de viatges.

LA CLAVEGUERA

El nom casava perfectament amb aquestes pàgines d'*Ajoblanco*, si no fos perquè el contingut mai no va fer pudor. S'hi barrejava de tot: contactes, viatges, comunes, grups de rock o lectures poètiques. Hi cabia qualsevol cosa, i així ho van entendre els lectors de la revista, que van inundar la redacció amb milers de cartes en un moment en què no hi havia internet. Rellegir avui les pàgines de *La claveguera* és un viatge a l'estil de vida d'aquells anys.

PATI

ACRÀCIA

El somni de la CNT va atreure més de 200.000 persones al míting del 2 de juliol a Montjuïc, el més gran de la Transició. Federica Montseny i Josep Peirats van tornar de l'exili i es van pronunciar en contra del pacte social i a favor de l'amnistia total i dels municipis lliures.

MOVIMENT LLIBERTARI

Del 22 al 25 de juliol es van celebrar les primeres Jornades Llibertàries Internacionals al Park Güell i al Saló Diana. Va ser una trobada de participació desbordant per reivindicar la cultura, la memòria, la festa i l'amnistia total.

CULTURA

La cultura i la reivindicació de la festa popular mediterrània al dossier *Fallas* van provocar la suspensió i el tancament de la revista durant quatre mesos.

El Saló Diana, gestionat per l'Assemblea dels Treballadors de l'Espectacle, va ser seu d'una sèrie ininterrompuda d'activitats compromeses amb les arts escèniques, la música i el cinema alternatiu, així com els debats de les Jornades Llibertàries.

VIDA QUOTIDIANA

La transformació de la vida quotidiana, ja fos en comunes, al carrer, en pobles o als barris, va impulsar un canvi palpable en les pautes de comportament. Les cúpules geodèsiques van ser una de les propostes dels ecologistes en la seva aposta per les energies lliures no contaminants i per un nou sistema econòmic.

RUPTURA

El 24 de gener, un comando feixista va atemptar contra un despatx d'advocats laboralistes al carrer Atocha de Madrid. Hi van morir cinc persones. Dies després, una manifestació silenciosa va recórrer el passeig de Gràcia de Barcelona i els carrers de diverses ciutats.

La festa llibertària del 2 de maig al barri de Malasaña de Madrid, al voltant del monument de Daoíz i Velarde i recuperada després de 38 anys de repressió, va acabar en batalla campal. La policia hi va intervenir amb duresa i quatre persones van resultar ferides, una d'elles molt greu.

Fundació Suñol

NIVEL ZERO

Rosselló 240
08008 Barcelona
T 93 496 1032
info@fundacionsunol.org
www.fundacionsunol.org

Entrada gratuïta

Horaris

De dilluns a divendres
d'11 a 14h i de 16 a 20h.
Dissabtes de 16 a 20h.
Diumenges i festius
tancat.

Visites comentades

Per visites comentades, individuals o de grup, cal concertar cita prèvia per telèfon o e-mail.

Comissariat

Pepe Ribas, Fernando Mir
i Toni Puig

Coordinació

Patricia Marqués –
Fundació Suñol

Disseny

spread: David Lorente

Producció

Mano de santo

Traducció dels textos
la correccional (serveis
textuals)

Agraïments

Josep Suñol i l'equip de la Fundació Suñol, MACBA, LOOP Barcelona, David Lorente, Josep Armengol (Gol), Pilar Aymerich, Alejandro Giral, Manel Esclusa i Arxiu Ajoblanco.

Imatge de portada: Miting de la CNT a Montjuïc, Barcelona, juliol de 1977 © Gol

Imatges: Portades de la revista *Ajoblanco*: Extra Energies lliures, números 23, 18, 28, 25 i Extra Viatges, 1977 © Archivo Ajoblanco